

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2010 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie-Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: SSR (del) Magdalena Sajur – Kordula

Protokolant: Łukasz Wychowaniec

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2010 roku w Warszawie

na rozprawie

I. sprawy z powództwa (...) w P.

przeciwko (...) w N.

o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone

1) uznaje za niedozwolone i zakazuje (...) w N. wykorzystywania w umowach z konsumentami postanowienia wzorca umowy o treści: „Jeśli wymagają tego względy bezpieczeństwa lub inne, niezależne od Banku względy, Bank może czasowo ograniczyć dostęp do rachunku za pośrednictwem kanałów, przez okres jakiego wymaga usunięcie przyczyn braku dostępu. W takim wypadku Bank nie ponosi odpowiedzialności za zaistniałe ograniczenia w dostępności rachunku”,

2) zasądza od (...) w N. na rzecz (...) w P. kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,

3) nakazuje pobrać od (...)w N. na rzecz Skarbu Państwa- Sąd Okręgowy w Warszawie kwoty 600 (sześćset) złotych tytułem opłaty stałej od pozwu, od której uiszczenia powód był zwolniony z mocy prawa,

4) zarządza publikację prawomocnego wyroku w Monitorze Sądowym i Gospodarczym na koszt (...) w N.

II. sprawy z powództwa (...) w P.

przeciwko (...) w N.

o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone

1) uznaje za niedozwolone i zakazuje (...) w N. wykorzystywania w umowach z konsumentami postanowienia wzorca umowy o treści: „Bank nie odpowiada za opóźnienia wynikające z awarii systemów informatycznych, systemów zasilania, łączy telekomunikacyjnych, powstałe z przyczyn niezależnych od Banku”,

2) zasądza od (...) w N. na rzecz (...) w P. kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,

3) nakazuje pobrać od (...) w N. na rzecz Skarbu Państwa- Sąd Okręgowy w Warszawie kwoty 600 (sześćset) złotych tytułem opłaty stałej od pozwu, od której uiszczenia powód był zwolniony z mocy prawa,

4) zarządza publikację prawomocnego wyroku w Monitorze Sądowym i Gospodarczym na koszt (...) w N.

III. sprawy z powództwa (...) w P.

przeciwko (...) w N.

o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone

- 1) uznaje za niedozwolone i zakazuje (...) w N. wykorzystywania w umowach z konsumentami postanowienia wzorca umowy o treści: „Bank nie odpowiada za opóźnienia wynikające z działania telekomunikacji oraz P.”,
- 2) zasądza od (...) w N. na rzecz (...) w P. kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,
- 3) nakazuje pobrać od (...) w N. na rzecz Skarbu Państwa- Sąd Okręgowy w Warszawie kwoty 600 (sześćset) złotych tytułem opłaty stałej od pozwu, od której uiszczenia powód był zwolniony z mocy prawa,
- 4) zarządza publikację prawomocnego wyroku w Monitorze Sądowym i Gospodarczym na koszt (...) w N.

IV. sprawy z powództwa (...) w P.

przeciwko (...) w N.

o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone

- 1) uznaje za niedozwolone i zakazuje (...) w N. wykorzystywania w umowach z konsumentami postanowienia wzorca umowy o treści: „Bank nie odpowiada za wady transmisji danych zaistniałe z przyczyn niezależnych od Banku”,
- 2) zasądza od (...) w N. na rzecz (...) w P. kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,
- 3) nakazuje pobrać od (...) w N. na rzecz Skarbu Państwa- Sąd Okręgowy w Warszawie kwoty 600 (sześćset) złotych tytułem opłaty stałej od pozwu, od której uiszczenia powód był zwolniony z mocy prawa,
- 4) zarządza publikację prawomocnego wyroku w Monitorze Sądowym i Gospodarczym na koszt (...) w N.

V. sprawy z powództwa (...) w P.

przeciwko (...) w N.

o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone

- 1) uznaje za niedozwolone i zakazuje (...) w N. wykorzystywania w umowach z konsumentami postanowienia wzorca umowy o treści: „W okresie wypowiedzenia Bank blokuje dostęp Klienta do rachunku”,
- 2) zasądza od (...) w N. na rzecz (...) w P. kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,
- 3) nakazuje pobrać od (...) w N. na rzecz Skarbu Państwa- Sąd Okręgowy w Warszawie kwoty 600 (sześćset) złotych tytułem opłaty stałej od pozwu, od której uiszczenia powód był zwolniony z mocy prawa,
- 4) zarządza publikację prawomocnego wyroku w Monitorze Sądowym i Gospodarczym na koszt (...) w N.

VI. sprawy z powództwa (...) w P.

przeciwko (...) w N.

o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone

- 1) uznaje za niedozwolone i zakazuje (...) w N. wykorzystywania w umowach z konsumentami postanowienia wzorca umowy o treści: „Bank nie odpowiada za opóźnienia wynikające z awarii bankowych systemów komputerowych,

systemów zasilania i łączy telekomunikacyjnych oraz opóźnienia wynikające z działania operatorów sieci telekomunikacyjnych”,

- 2) zasądza od (...) w N. na rzecz (...) w P. kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,
- 3) nakazuje pobrać od (...) w N. na rzecz Skarbu Państwa- Sąd Okręgowy w Warszawie kwoty 600 (sześćset) złotych tytułem opłaty stałej od pozwu, od której uiszczenia powód był zwolniony z mocy prawa,
- 4) zarządza publikację prawomocnego wyroku w Monitorze Sądowym i Gospodarczym na koszt (...) w N.

VII. sprawy z powództwa (...) w P.

przeciwko (...) w N.

o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone

- 1) uznaje za niedozwolone i zakazuje (...) w N. wykorzystywania w umowach z konsumentami postanowienia wzorca umowy o treści: „Bank nie odpowiada za ewentualne skutki wadliwego działania lub niezgodnego z prawem wykorzystania łączy telekomunikacyjnych znajdujących się poza dyspozycją Banku i szkody przez nie wywołane”,
- 2) zasądza od (...) w N. na rzecz (...) w P. kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,
- 3) nakazuje pobrać od (...) w N. na rzecz Skarbu Państwa- Sąd Okręgowy w Warszawie kwoty 600 (sześćset) złotych tytułem opłaty stałej od pozwu, od której uiszczenia powód był zwolniony z mocy prawa,
- 4) zarządza publikację prawomocnego wyroku w Monitorze Sądowym i Gospodarczym na koszt (...) w N.

VIII. sprawy z powództwa (...) w P.

przeciwko (...) w N.

o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone

- 1) uznaje za niedozwolone i zakazuje (...) w N. wykorzystywania w umowach z konsumentami postanowienia wzorca umowy o treści: „Bank nie odpowiada za straty spowodowane okolicznościami niezależnymi od Banku”,
- 5) zasądza od (...) w N. na rzecz (...) w P. kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,
- 6) nakazuje pobrać od (...) w N. na rzecz Skarbu Państwa- Sąd Okręgowy w Warszawie kwoty 600 (sześćset) złotych tytułem opłaty stałej od pozwu, od której uiszczenia powód był zwolniony z mocy prawa,
- 7) zarządza publikację prawomocnego wyroku w Monitorze Sądowym i Gospodarczym na koszt (...) w N.

SSR (del) Magdalena Sajur – Kordula

Sygn. akt XVII AmC 1422/09

UZASADNIENIE

Powód- (...) w P. w pozwie z dnia 21 sierpnia 2009r. skierowanym przeciwko (...) w N. w sprawie o sygn. **XVII AmC 1422/09** wniósł o uznanie następującego postanowienia wzorca umowy za niedozwolony:

„Jeśli wymagają tego względy bezpieczeństwa lub inne, niezależne od Banku względy, Bank może czasowo ograniczyć dostęp do rachunku za pośrednictwem kanałów, przez okres jakiego wymaga usunięcie przyczyn braku dostępu. W takim wypadku Bank nie ponosi odpowiedzialności

za zaistniałe ograniczenia w dostępności rachunku” (§ 12 REGULAMIN świadczenia usługi bankowości internetowej (...) dla posiadaczy rachunków bankowych w (...) z/s w N.).

Powód wniósł również o zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniósł, że pozwany bank, w prowadzonej działalności gospodarczej, posługuje się przygotowanym przez siebie regulaminem, zatytułowanym: „Regulamin świadczenia usługi bankowości internetowej (...) dla posiadaczy rachunków bankowych w (...) z/s w N.”. Powód wskazał, że regulamin był zamieszczony na stronie internetowej pod adresem (...). W ocenie powoda wskazane postanowienie umowne stanowi niedozwoloną klauzulę abuzywną, gdyż jest rażąco sprzeczne z dobrymi obyczajami i narusza uzasadnione interesy konsumentów. Przewiduje, bowiem, wyłączenie odpowiedzialności banku wobec konsumentów za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania (pozew k.2-3).

W odpowiedzi na pozew (...)w N. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

Podniósł, że dokument, którym powód posługuje się w niniejszej sprawie uznać należy, co najwyżej za projekt regulaminu. Powód nie wykazał, czy regulamin, którego zapisy kwestionuje, w ogóle obowiązuje (m.in. brak jest terminu, z którym regulamin miałby obowiązywać). Podniósł ponadto, że pełnomocnik powoda, załączając przy pozwie projekt regulaminu, poświadczony przez siebie za zgodność z oryginałem sugeruje, że jest w posiadaniu oryginału dokumentu, powinien go, zgodnie z art. 6 k.c., przedstawić, inaczej naraża się na przegranie sprawy i zarzut poświadczenia nieprawdy. Z ostrożności procesowej podniósł również, że jego zdaniem kwestionowana klauzula nie może być uznana za niedozwoloną, gdyż zapis ten wyłącza odpowiedzialność Banku jedynie za działania osób trzecich, na które Bank nie ma wpływu i jest zgodny z art. 415 k.c. oraz 429 k.c. Za prawidłowe funkcjonowanie bankowych systemów komputerowych, systemów zasilania łączy telekomunikacyjnych oraz za działania operatorów sieci telekomunikacyjnych, odpowiedzialność ponoszą operatorzy tych sieci oraz przedsiębiorstwa trudniące się w ramach swojej działalności zawodowej zarządzaniem sieci teleinformatycznych. Umowa z konsumentem jest indywidualnie negocjowana, nie ma, zatem, żadnych przeszkód, aby konsument mógł żądać jej zmian lub innego brzmienia niektórych zapisów przed zawarciem umowy lub w trakcie jej wykonywania. Do takiego regulaminu nie stosuje się wobec tego postanowień art. 58 k.c. i 385 (1) k.c., jak również nie ma on charakteru adhezyjnego, ale mają do niego zastosowanie art. 65 k.c. i art. 353 (1) k.c. i wobec tego zakwestionowana klauzula umowna jako objęta treścią umowy nie stanowi klauzuli abuzywnej. Pozwany podniósł również, że powód nie działa w imieniu żadnego z klientów Banku, nie kontaktował się z Bankiem przed wysłaniem pozwu, nie wnioskował o usunięcie „uchybień”. Wskazał również, że powód nie wykazał swojej legitymacji do wystąpienia z powództwem o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolony (odpowiedź na pozew k.19-21).

Powód- (...) w P. w pozwie z dnia 21 sierpnia 2009r. skierowanym przeciwko (...) w N. w sprawie o sygn. **XVII AmC 1423/09** wniósł o uznanie następującego postanowienia wzorca umowy za niedozwolony:

„Bank nie odpowiada za opóźnienia wynikające z awarii systemów informatycznych, systemów zasilania, łączy telekomunikacyjnych, powstałe z przyczyn niezależnych od Banku” (§ 19 ust. 1 pkt 2 REGULAMIN świadczenia usługi bankowości internetowej (...) dla posiadaczy rachunków bankowych w (...) z/s w N.).

Powód wniósł również o zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniósł, że pozwany bank, w prowadzonej działalności gospodarczej, posługuje się przygotowanym przez siebie regulaminem, zatytułowanym: „Regulamin świadczenia usługi bankowości internetowej (...) dla posiadaczy rachunków bankowych w (...) z/s w N.”. Powód wskazał, że regulamin był zamieszczony na stronie internetowej pod adresem (...)W ocenie powoda wskazane postanowienie umowne stanowi niedozwoloną klauzulę abuzywną, gdyż jest rażąco sprzeczne z dobrymi obyczajami i narusza uzasadnione interesy konsumentów. Przewiduje, bowiem, wyłączenie odpowiedzialności banku wobec konsumentów za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania (pozew k.2-3).

W odpowiedzi na pozew (...)w N. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

Podniósł, że dokument, którym powód posługuje się w niniejszej sprawie uznać należy, co najwyżej za projekt regulaminu. Powód nie wykazał, czy regulamin, którego zapisy kwestionuje, w ogóle obowiązuje (m.in. brak jest terminu, z którym regulamin miałyby obowiązywać. Podniósł ponadto, że pełnomocnik powoda, załączając przy pozwie projekt regulaminu, poświadczony przez siebie za zgodność z oryginałem sugeruje, że jest w posiadaniu oryginału dokumentu, powinien go, zgodnie z art. 6 k.c., przedstawić, inaczej naraża się na przegranie sprawy i zarzut poświadczenia nieprawdy. Z ostrożności procesowej podniósł również, że jego zdaniem kwestionowana klauzula nie może być uznana za niedozwoloną, gdyż zapis ten wyłącza odpowiedzialność Banku jedynie za działania osób trzecich, na które Bank nie ma wpływu i jest zgodny z art. 415 k.c. oraz 429 k.c. Za prawidłowe funkcjonowanie bankowych systemów komputerowych, systemów zasilania łączy telekomunikacyjnych oraz za działania operatorów sieci telekomunikacyjnych, odpowiedzialność ponoszą operatorzy tych sieci oraz przedsiębiorstwa trudniące się w ramach swojej działalności zawodowej zarządzaniem sieci teleinformatycznych. Umowa z konsumentem jest indywidualnie negocjowana, nie ma, zatem, żadnych przeszkód, aby konsument mógł żądać jej zmian lub innego brzmienia niektórych zapisów przed zawarciem umowy lub w trakcie jej wykonywania. Do takiego regulaminu nie stosuje się wobec tego postanowień art. 58 k.c. i 385 (1) k.c., jak również nie ma on charakteru adhezyjnego, ale mają do niego zastosowanie art. 65 k.c. i art. 353 (1) k.c. i wobec tego zakwestionowana klauzula umowna jako objęta treścią umowy nie stanowi klauzuli abuzywnej. Pozwany podniósł również, że powód nie działa w imieniu żadnego z klientów Banku, nie kontaktował się z Bankiem przed wysłaniem pozwu, nie wnioskował o usunięcie „uchybień”. Wskazał również, że powód nie wykazał swojej legitymacji do wystąpienia z powództwem o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolony (odpowiedź na pozew k.17-19).

Powód- (...) w P. w pozwie z dnia 21 sierpnia 2009r. skierowanym przeciwko (...) w N. w sprawie o sygn. **XVII AmC 1424/09** wniósł o uznanie następującego postanowienia wzorca umowy za niedozwolony:

„Bank nie odpowiada za opóźnienia wynikające z działania telekomunikacji oraz Poczty Polskiej” (§ 19 ust. 1 pkt 3 REGULAMIN świadczenia usługi bankowości internetowej (...) dla posiadaczy rachunków bankowych w (...) z/s w N.).

Powód wniósł również o zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniósł, że pozwany bank, w prowadzonej działalności gospodarczej, posługuje się przygotowanym przez siebie regulaminem, zatytułowanym: „Regulamin świadczenia usługi bankowości internetowej (...) dla posiadaczy rachunków bankowych w (...) z/s w N.”. Powód wskazał, że regulamin był zamieszczony na stronie internetowej pod adresem (...)W ocenie powoda wskazane postanowienie umowne stanowi niedozwoloną klauzulę abuzywną, gdyż jest rażąco sprzeczne z dobrymi obyczajami i narusza uzasadnione interesy konsumentów. Przewiduje, bowiem, wyłączenie odpowiedzialności banku wobec konsumentów za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania (pozew k.2-3).

W odpowiedzi na pozew (...)w N. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

Podniósł, że dokument, którym powód posługuje się w niniejszej sprawie uznać należy, co najwyżej za projekt regulaminu. Powód nie wykazał, czy regulamin, którego zapisy kwestionuje, w ogóle obowiązuje (m.in. brak jest terminu, z którym regulamin miałyby obowiązywać. Podniósł ponadto, że pełnomocnik powoda, załączając przy pozwie projekt regulaminu, poświadczony przez siebie za zgodność z oryginałem sugeruje, że jest w posiadaniu oryginału dokumentu, powinien go zgodnie z art. 6 k.c., przedstawić, inaczej naraża się na przegranie sprawy i zarzut poświadczenia nieprawdy. Z ostrożności procesowej podniósł również, że jego zdaniem kwestionowana klauzula nie może być uznana za niedozwoloną, gdyż zapis ten wyłącza odpowiedzialność Banku jedynie za działania osób trzecich, na które Bank nie ma wpływu i jest zgodny z art. 415 k.c. oraz 429 k.c. Za prawidłowe funkcjonowanie bankowych systemów komputerowych, systemów zasilania łączy telekomunikacyjnych oraz za działania operatorów sieci telekomunikacyjnych, odpowiedzialność ponoszą operatorzy tych sieci oraz przedsiębiorstwa trudniące się

w ramach swojej działalności zawodowej zarządzaniem sieci teleinformatycznych. Umowa z konsumentem jest indywidualnie negocjowana, nie ma zatem żadnych przeszkód, aby konsument mógł żądać jej zmian lub innego brzmienia niektórych zapisów przed zawarciem umowy lub w trakcie jej wykonywania. Do takiego regulaminu nie stosuje się wobec tego postanowień art. 58 k.c. i 385 (1) k.c., jak również nie ma on charakteru adhezyjnego, ale mają do niego zastosowanie art. 65 k.c. i art. 353 (1) k.c. i wobec tego zakwestionowana klauzula umowna jako objęta treścią umowy nie stanowi klauzuli abuzywnej. Pozwany podniósł również, że powód nie działa w imieniu żadnego z klientów Banku, nie kontaktował się z Bankiem przed wysłaniem pozwu, nie wnioskował o usunięcie uchybień. Wskazał również, że powód nie wykazał swojej legitymacji do wystąpienia z powództwem o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolony (odpowiedź na pozew k.17-19).

Powód- (...) w P. w pozwie z dnia 21 sierpnia 2009r. skierowanym przeciwko (...) w N. w sprawie o sygn. **XVII AmC 1425/09** wniósł o uznanie następującego postanowienia wzorca umowy za niedozwolony:

„Bank nie odpowiada za wady transmisji danych zaistniałe z przyczyn niezależnych od Banku” (§ 19 ust. 1 pkt 1 REGULAMIN świadczenia usługi bankowości internetowej (...) dla posiadaczy rachunków bankowych w (...) z/s w N.).

Powód wniósł również o zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniósł, że pozwany bank, w prowadzonej działalności gospodarczej, posługuje się przygotowanym przez siebie regulaminem, zatytułowanym: „Regulamin świadczenia usługi bankowości internetowej (...) dla posiadaczy rachunków bankowych w (...) z/s w N.”. Powód wskazał, że regulamin był zamieszczony na stronie internetowej pod adresem (...)W ocenie powoda wskazane postanowienie umowne stanowi niedozwoloną klauzulę abuzywną, gdyż jest rażąco sprzeczne z dobrymi obyczajami i narusza uzasadnione interesy konsumentów. Przewiduje, bowiem, wyłączenie odpowiedzialności banku wobec konsumentów za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania (pozew k.2-3).

W odpowiedzi na pozew (...) w N. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

Podniósł, że dokument, którym powód posługuje się w niniejszej sprawie uznać należy, co najwyżej za projekt regulaminu. Powód nie wykazał, czy regulamin, którego zapisy kwestionuje, w ogóle obowiązuje (m.in. brak jest terminu, z którym regulamin miały obowiązywać. Podniósł ponadto, że pełnomocnik powoda, załączając przy pozwie projekt regulaminu, poświadczony przez siebie za zgodność z oryginałem sugeruje, że jest w posiadaniu oryginału dokumentu, powinien go zgodnie z art. 6 k.c., przedstawić, inaczej naraża się na przegranie sprawy i zarzut poświadczenia nieprawdy. Z ostrożności procesowej podniósł również, że jego zdaniem kwestionowana klauzula nie może być uznana za niedozwoloną, gdyż zapis ten wyłącza odpowiedzialność Banku jedynie za działania osób trzecich, na które Bank nie ma wpływu i jest zgodny z art. 415 k.c. oraz 429 k.c. Za prawidłowe funkcjonowanie bankowych systemów komputerowych, systemów zasilania łączy telekomunikacyjnych oraz za działania operatorów sieci telekomunikacyjnych, odpowiedzialność ponoszą operatorzy tych sieci oraz przedsiębiorstwa trudniące się w ramach swojej działalności zawodowej zarządzaniem sieci teleinformatycznych. Umowa z konsumentem jest indywidualnie negocjowana, nie ma, zatem, żadnych przeszkód, aby konsument mógł żądać jej zmian lub innego brzmienia niektórych zapisów przed zawarciem umowy lub w trakcie jej wykonywania. Do takiego regulaminu nie stosuje się wobec tego postanowień art. 58 k.c. i 385 (1) k.c., jak również nie ma on charakteru adhezyjnego, ale mają do niego zastosowanie art. 65 k.c. i art. 353 (1) k.c. i wobec tego zakwestionowana klauzula umowna jako objęta treścią umowy nie stanowi klauzuli abuzywnej. Pozwany podniósł również, że powód nie działa w imieniu żadnego z klientów Banku, nie kontaktował się z Bankiem przed wysłaniem pozwu, nie wnioskował o usunięcie uchybień. Wskazał również, że powód nie wykazał swojej legitymacji do wystąpienia z powództwem o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolony (odpowiedź na pozew k.17-19).

Powód- (...) w P. w pozwie z dnia 21 sierpnia 2009r. skierowanym przeciwko (...) w N. w sprawie o sygn. **XVII AmC 1426/09** wniósł o uznanie następującego postanowienia wzorca umowy za niedozwolony:

„W okresie wypowiedzenia Bank blokuje dostęp Klienta do Rachunku” (§ 30 ust. 4 REGULAMIN świadczenia usługi bankowości internetowej (...) dla posiadaczy rachunków bankowych w (...) z/s w N.).

Powód wniósł również o zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniósł, że pozwany bank, w prowadzonej działalności gospodarczej, posługuje się przygotowanym przez siebie regulaminem, zatytułowanym: „Regulamin świadczenia usługi bankowości internetowej (...) dla posiadaczy rachunków bankowych w (...) z/s w N.”. Powód wskazał, że regulamin był zamieszczony na stronie internetowej pod adresem (...) W ocenie powoda wskazane postanowienie umowne stanowi niedozwoloną klauzulę abuzywną, gdyż jest rażąco sprzeczne z dobrymi obyczajami i narusza uzasadnione interesy konsumentów. Przewiduje, bowiem, wyłączenie odpowiedzialności banku wobec konsumentów za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania (pozew k.2-3).

W odpowiedzi na pozew (...)w N. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

Podniósł, że dokument, którym powód posługuje się w niniejszej sprawie uznać należy, co najwyżej za projekt regulaminu. Powód nie wykazał, czy regulamin, którego zapisy kwestionuje, w ogóle obowiązuje (m.in. brak jest terminu, z którym regulamin miałyby obowiązywać. Podniósł ponadto, że pełnomocnik powoda, załączając przy pozwie projekt regulaminu, poświadczony przez siebie za zgodność z oryginałem sugeruje, że jest w posiadaniu oryginału dokumentu, powinien go zgodnie z art. 6 k.c., przedstawić, inaczej naraża się na przegranie sprawy i zarzut poświadczenia nieprawdy. Z ostrożności procesowej podniósł również, że jego zdaniem kwestionowana klauzula nie może być uznana za niedozwoloną. Zakwestionowany przez powoda zapis został wyrwany z kontekstu. W istocie zapis projektu określa okoliczności upoważniające Bank do wypowiedzenia umowy z przyczyn leżących po stronie posiadacza rachunku t.j. w przypadku niewykonania lub naruszenia przez posiadacza rachunku postanowień umowy. Dotyczyłyby, zatem, sytuacji, w których posiadacz rachunku nie wykonuje swoich obowiązków. Twierdzenie jakoby blokada rachunku przez Bank, w sytuacji gdy posiadacz tego rachunku nie wykonuje swoich obowiązków, rażąco naruszała interesy takiego posiadacza rachunku i była sprzeczna z dobrymi obyczajami jest bezprzedmiotowe. Pozwany podniósł również, że powód nie działa w imieniu żadnego z klientów Banku, nie kontaktował się z Bankiem przed wysłaniem pozwu, nie wnioskował o usunięcie uchybień. Wskazał również, że powód nie wykazał swojej legitymacji do wystąpienia z powództwem o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolony (odpowiedź na pozew k.17-19).

Powód- (...) w P. w pozwie z dnia 21 sierpnia 2009r. skierowanym przeciwko (...) w N. w sprawie o sygn. **XVII AmC 1427/09** wniósł o uznanie następującego postanowienia wzorca umowy za niedozwolony:

„Bank nie odpowiada za opóźnienia wynikające z awarii bankowych systemów komputerowych, systemów zasilania i łączy telekomunikacyjnych oraz opóźnienia wynikające z działania operatorów sieci telekomunikacyjnych” (§ 11 ust. 3 Regulamin usługi SMS w (...)).

Powód wniósł również o zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniósł, że pozwany bank, w prowadzonej działalności gospodarczej, posługuje się przygotowanym przez siebie regulaminem, zatytułowanym: „Regulamin usługi SMS w (...)”. Powód wskazał, że regulamin był zamieszczony na stronie internetowej pod adresem (...) W ocenie powoda wskazane postanowienie umowne stanowi niedozwoloną klauzulę abuzywną, gdyż jest rażąco sprzeczne z dobrymi obyczajami i narusza uzasadnione interesy konsumentów. Przewiduje, bowiem, wyłączenie odpowiedzialności banku wobec konsumentów za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania (pozew k.2-3).

W odpowiedzi na pozew (...)w N. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

Podniósł, że dokument, którym powód posługuje się w niniejszej sprawie uznać należy, co najwyżej za projekt regulaminu. Powód nie wykazał, czy regulamin, którego zapisy kwestionuje, w ogóle obowiązuje (m.in. brak jest

terminu, z którym regulamin miałby obowiązywać. Podniósł ponadto, że pełnomocnik powoda, załączając przy pozwie projekt regulaminu, poświadczony przez siebie za zgodność z oryginałem sugeruje, że jest w posiadaniu oryginału dokumentu, powinien go zgodnie z art. 6 k.c., przedstawić, inaczej naraża się na przegranie sprawy i zarzut poświadczenia nieprawdy. Z ostrożności procesowej podniósł również, że jego zdaniem kwestionowana klauzula nie może być uznana za niedozwoloną, gdyż zapis ten wyłącza odpowiedzialność Banku jedynie za działania osób trzecich, na które Bank nie ma wpływu i jest zgodny z art. 415 k.c. oraz 429 k.c. Za prawidłowe funkcjonowanie bankowych systemów komputerowych, systemów zasilania łączy telekomunikacyjnych oraz za działania operatorów sieci telekomunikacyjnych, odpowiedzialność ponoszą operatorzy tych sieci oraz przedsiębiorstwa trudniące się w ramach swojej działalności zawodowej zarządzaniem sieci teleinformatycznych. Umowa z konsumentem jest indywidualnie negocjowana, nie ma, zatem, żadnych przeszkód, aby konsument mógł żądać jej zmian lub innego brzmienia niektórych zapisów przed zawarciem umowy lub w trakcie jej wykonywania. Do takiego regulaminu nie stosuje się wobec tego postanowień art. 58 k.c. i 385 (1) k.c., jak również nie ma on charakteru adhezyjnego, ale mają do niego zastosowanie art. 65 k.c. i art. 353 (1) k.c. i wobec tego zakwestionowana klauzula umowna jako objęta treścią umowy nie stanowi klauzuli abuzywnej. Pozwany podniósł również, że powód nie działa w imieniu żadnego z klientów Banku, nie kontaktował się z Bankiem przed wysłaniem pozwu, nie wnioskował o usunięcie uchybień. Wskazał również, że powód nie wykazał swojej legitymacji do wystąpienia z powództwem o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolony (odpowiedź na pozew k.15-17).

Powód- (...) w P. w pozwie z dnia 21 sierpnia 2009r. skierowanym przeciwko (...) w N. w sprawie o sygn. **XVII AmC 1428/09** wniósł o uznanie następującego postanowienia wzorca umowy za niedozwolony:

„Bank nie odpowiada za ewentualne skutki wadliwego działania lub niezgodnego z prawem wykorzystania łączy telekomunikacyjnych znajdujących się poza dyspozycją Banku i szkody przez nie wywołane” (§ 11 ust. 4 Regulamin usługi SMS w (...)).

Powód wniósł również o zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniósł, że pozwany bank, w prowadzonej działalności gospodarczej, posługuje się przygotowanym przez siebie regulaminem, zatytułowanym: „Regulamin usługi SMS w (...)”. Powód wskazał, że regulamin był zamieszczony na stronie internetowej pod adresem (...) W ocenie powoda wskazane postanowienie umowne stanowi niedozwoloną klauzulę abuzywną, gdyż jest rażąco sprzeczne z dobrymi obyczajami i narusza uzasadnione interesy konsumentów. Przewiduje, bowiem, wyłączenie odpowiedzialności banku wobec konsumentów za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania (pozew k.2-3).

W odpowiedzi na pozew (...)w N. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

Podniósł, że dokument, którym powód posługuje się w niniejszej sprawie uznać należy, co najwyżej za projekt regulaminu. Powód nie wykazał, czy regulamin, którego zapisy kwestionuje, w ogóle obowiązuje (m.in. brak jest terminu, z którym regulamin miałby obowiązywać. Podniósł ponadto, że pełnomocnik powoda, załączając przy pozwie projekt regulaminu, poświadczony przez siebie za zgodność z oryginałem sugeruje, że jest w posiadaniu oryginału dokumentu, powinien go zgodnie z art. 6 k.c., przedstawić, inaczej naraża się na przegranie sprawy i zarzut poświadczenia nieprawdy. Z ostrożności procesowej podniósł również, że jego zdaniem kwestionowana klauzula nie może być uznana za niedozwoloną, gdyż zapis ten wyłącza odpowiedzialność Banku jedynie za działania osób trzecich, na które Bank nie ma wpływu i jest zgodny z art. 415 k.c. oraz 429 k.c. Za prawidłowe funkcjonowanie bankowych systemów komputerowych, systemów zasilania łączy telekomunikacyjnych oraz za działania operatorów sieci telekomunikacyjnych, odpowiedzialność ponoszą operatorzy tych sieci oraz przedsiębiorstwa trudniące się w ramach swojej działalności zawodowej zarządzaniem sieci teleinformatycznych. Umowa z konsumentem jest indywidualnie negocjowana, nie ma, zatem, żadnych przeszkód, aby konsument mógł żądać jej zmian lub innego brzmienia niektórych zapisów przed zawarciem umowy lub w trakcie jej wykonywania. Do takiego regulaminu nie stosuje się wobec tego postanowień art. 58 k.c. i 385 (1) k.c., jak również nie ma on charakteru adhezyjnego, ale mają do niego zastosowanie art. 65 k.c. i art. 353 (1) k.c. i wobec tego zakwestionowana klauzula umowna jako objęta

treścią umowy nie stanowi klauzuli abuzywnej. Pozwany podniósł również, że powód nie działa w imieniu żadnego z klientów Banku, nie kontaktował się z Bankiem przed wysłaniem pozwu, nie wnioskował o usunięcie uchybień. Wskazał również, że powód nie wykazał swojej legitymacji do wystąpienia z powództwem o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolony (odpowiedź na pozew k.15-17).

Powód- (...) w P. w pozwie z dnia 21 sierpnia 2009r. skierowanym przeciwko (...) w N. w sprawie o sygn. **XVII AmC 1429/09** wniósł o uznanie następującego postanowienia wzorca umowy za niedozwolony:

„Bank nie odpowiada za straty spowodowane okolicznościami niezależnymi od Banku” (§ 11 ust. 2 Regulamin usługi SMS w (...)).

Powód wniósł również o zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniósł, że pozwany bank, w prowadzonej działalności gospodarczej, posługuje się przygotowanym przez siebie regulaminem, zatytułowanym: „Regulamin usługi SMS w (...)”. Powód wskazał, że regulamin był zamieszczony na stronie internetowej pod adresem (...). W ocenie powoda wskazane postanowienie umowne stanowi niedozwoloną klauzulę abuzywną, gdyż jest rażąco sprzeczne z dobrymi obyczajami i narusza uzasadnione interesy konsumentów. Przewiduje, bowiem, wyłączenie odpowiedzialności banku wobec konsumentów za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania (pozew k.2-3).

W odpowiedzi na pozew (...)w N. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

Podniósł, że dokument, którym powód posługuje się w niniejszej sprawie uznać należy, co najwyżej za projekt regulaminu. Powód nie wykazał, czy regulamin, którego zapisy kwestionuje, w ogóle obowiązuje (m.in. brak jest terminu, z którym regulamin miałby obowiązywać. Podniósł ponadto, że pełnomocnik powoda, załączając przy pozwie projekt regulaminu, poświadczony przez siebie za zgodność z oryginałem sugeruje, że jest w posiadaniu oryginału dokumentu, powinien go zgodnie z art. 6 k.c. przedstawić, inaczej naraża się na przegranie sprawy i zarzut poświadczenia nieprawdy. Z ostrożności procesowej podniósł również, że jego zdaniem kwestionowana klauzula nie może być uznana za niedozwoloną. Kwestionowany zapis zawiera inną treść niż treść przytoczona przez powoda t.j.: „Bank nie odpowiada za straty spowodowane okolicznościami niezależnymi od Banku, a w szczególności działaniem siły wyższej”. Zapis ten wyłącza odpowiedzialność Banku jedynie za działania osób trzecich, na które Bank nie ma wpływu i jest zgodny z art. 415 k.c. Podniósł, że umowa z konsumentem jest indywidualnie negocjowana, nie ma zatem żadnych przeszkód, aby konsument mógł żądać jej zmian lub innego brzmienia niektórych zapisów przed zawarciem umowy lub w trakcie jej wykonywania. Do takiego regulaminu nie stosuje się wobec tego postanowień art. 58 k.c. i 385 (1) k.c., jak również nie ma on charakteru adhezyjnego, ale mają do niego zastosowanie art. 65 k.c. i art. 353 (1) k.c. i wobec tego zakwestionowana klauzula umowna jako objęta treścią umowy nie stanowi klauzuli abuzywnej. Pozwany podniósł również, że powód nie działa w imieniu żadnego z klientów Banku, nie kontaktował się z Bankiem przed wysłaniem pozwu, nie wnioskował o usunięcie uchybień. Wskazał również, że powód nie wykazał swojej legitymacji do wystąpienia z powództwem o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolony (odpowiedź na pozew k.17-19).

Sąd Okręgowy w Warszawie- Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...)w N. prowadzi działalność gospodarczą, polegającą na świadczeniu usług bankowych (dowód: odpis z KRS k.23-29).

Przy prowadzeniu działalności gospodarczej pozwany posługiwał się w obrocie z konsumentami wzorcami umownym:

- 1) o nazwie: „Regulamin świadczenia usługi bankowości internetowej e-gbsradkow.pl dla posiadaczy rachunków bankowych w (...) z/s w N.” (dowód: regulamin k.4-11 akta sprawy XVII AmC 1422/09)
- 2) o nazwie: „Regulamin usługi SMS w (...)” (dowód: regulamin k.4-9 akta sprawy XVII AmC 1427/09)

Pierwszy z nich był zamieszczony na stronie internetowej pod adresem (...) i zawierał zakwestionowane przez powoda postanowienia o następującej treści:

- a) „Jeśli wymagają tego względy bezpieczeństwa lub inne, niezależne od Banku względy, Bank może czasowo ograniczyć dostęp do rachunku za pośrednictwem kanałów, przez okres jakiego wymaga usunięcie przyczyn braku dostępu. W takim wypadku Bank nie ponosi odpowiedzialności za zaistniałe ograniczenia w dostępności rachunku”,
- b) „Bank nie odpowiada za opóźnienia wynikające z awarii systemów informatycznych, systemów zasilania, łączy telekomunikacyjnych, powstałe z przyczyn niezależnych od Banku”,
- c) „Bank nie odpowiada za opóźnienia wynikające z działania telekomunikacji oraz Poczty Polskiej”
- d) „Bank nie odpowiada za wady transmisji danych zaistniałe z przyczyn niezależnych od Banku”
- e) „W okresie wypowiedzenia Bank blokuje dostęp Klienta do rachunku”

Drugi był zamieszczony na stronie internetowej pod adresem

(...) i zawierał następujące postanowienia:

- f) „Bank nie odpowiada za opóźnienia wynikające z awarii bankowych systemów komputerowych, systemów zasilania i łączy telekomunikacyjnych oraz opóźnienia wynikające z działania operatorów sieci telekomunikacyjnych”
- g) „Bank nie odpowiada za ewentualne skutki wadliwego działania lub niezgodnego z prawem wykorzystania łączy telekomunikacyjnych znajdujących się poza dyspozycją Banku i szkody przez nie wywołane”
- h) „Bank nie odpowiada za straty spowodowane okolicznościami niezależnymi od Banku”

(dowód: regulamin k. 4-11 akta sprawy XVII AmC 1422/09 i regulamin k.4-9 akta sprawy XVII AmC 1427/09).

Sąd Okręgowy w Warszawie- Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Pierwszą kwestią wymagającą rozstrzygnięcia w niniejszym procesie jest legitymacja procesowa powoda.

Powód jest organizacją społeczną, działającą na rzecz ochrony interesów konsumentów, co wynika z jej zadań statutowych, zaś wykazane zostało poprzez złożenie odpisu z KRS, gdzie w dziale 3 rubryce 3 rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji i publicznych zakładów opieki zdrowotnej Krajowego Rejestru Sądowego, zarejestrowane są cele działania organizacji (k.16). Zgodnie z art. 479 (38) §1 k.p.c. takiej organizacji przysługuje legitymacja wystąpienia z powództwem o uznanie wzorca umowy za niedozwolony. Powód nie musi działać w imieniu klientów pozwanego banku, nie ma obowiązku kontaktowania się z przedsiębiorcą przed wytoczeniem powództwa, wzywania go do zaniechania stosowania niedozwolonych postanowień umownych. Zarzuty dotyczące legitymacji czynnej powoda i jego obowiązków przedprocesowych są więc niezasadne.

W sprawie niniejszej powód wykazał, że kwestionowane postanowienia umowne pochodzą z wzorca umowy, wykorzystywanego przez pozwanego. Powód dołączył do pozwu regulaminy zawierające przedmiotowe postanowienia, podał gdzie były opublikowane wzorce, zaś pozwany kwestionując ich obowiązywanie, nie udowodnił podnoszonych okoliczności. Na konsumentcie (w tym wypadku organizacji społecznej) spoczywa jedynie obowiązek wykazania, że zaskarżone przez niego postanowienie jest przejęte z wzorca umowy. Przedstawienie oryginału regulaminów Sąd uznał za zbędne, z uwagi na to, że zgodnie z art. 6 k.c. na pozwanym ciążył obowiązek wykazania, że obowiązywanie dołączonych do pozwu regulaminów zostało uchylone stosowną uchwałą zarządu, ewentualnie, że zaprzestano jego stosowania lub nigdy nie stosowano. Z uwagi na umieszczenie regulaminów na stronie internetowej banku, która jest powszechnie dostępna, wystarczające jest przedstawienie wydruków przedstawionych tam dokumentów, zaś pozwanym spoczywa obowiązek wykazania, że w rzeczywistości nimi się nie posługiwał lub

zawierały inną treść. Pozwany mógł również, zgłosić w trybie art. 162 k.p.c., zastrzeżenie do protokołu, w zakresie podjętych przez Sąd na rozprawie w dniu 25 listopada 2010r., decyzji procesowych, co do postępowania dowodowego, czego nie uczynił.

W postępowaniu o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone Sąd poddaje treść kwestionowanego wzorca umowy ocenie prawnej, w szczególności bada, czy ma on o charakter niedozwolonego postanowienia umownego w rozumieniu art. 385 (1)- 385 (3) k.c. Niedozwolone postanowienia umowne, to konstrukcja przewidziana w powyższych przepisach, mająca na celu ochronę konsumenta przed niekorzystnymi postanowieniami umowy łączącej go z profesjonalistą. Oceny dokonuje się w sposób abstrakcyjny, w oderwaniu od okoliczności związanych z umową indywidualnego konsumenta, a jej przedmiotem jest badanie tylko tych klauzul wzorca, a nie praktyki i konsekwencji ich stosowania w umowach z konsumentami.

Zgodnie z art. 385(1) § 1 k.c. za niedozwolone postanowienia umowne uznaje się postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nie uzgodnione indywidualnie, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy. Nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny.

Aby uznać dane postanowienie umowne za niedozwolone, muszą być łącznie spełnione następujące przesłanki:

- 1) postanowienie nie zostało uzgodnione indywidualnie, nie podlegało negocjacom
- 2) ukształtowane w ten sposób prawa i obowiązki konsumenta pozostają w sprzeczności z dobrymi obyczajami
- 3) ukształtowane w ten sposób prawa i obowiązki rażąco naruszają interesy konsumenta
- 4) postanowienie umowy nie dotyczy sformułowanych w sposób jednoznaczny głównych świadczeń stron, w tym ceny lub wynagrodzenia.

Odnosząc się do wszystkich kwestionowanych w niniejszej sprawie postanowień stwierdzić należy, że konsumenci nie mieli wpływu na ich treść, nie były one z nimi uzgodnione indywidualnie. Postanowienia uzgodnione indywidualnie to takie, na które konsument miał rzeczywisty wpływ i chodzi o wpływ na ich brzmienie. Pozwany podniósł w odpowiedzi na pozew, że umowy były z klientami uzgadniane indywidualnie, co dotyczy również zapisów regulaminów. Sąd uznał jednak, że pozwany nie obalił istniejącego w tym zakresie domniemania. Nie przedstawił, bowiem, żadnych dowodów na okoliczność, że konsumenci mieli wpływ na ich treść. Spełniona została przesłanka z art. 385 (1) k.c., dotycząca braku indywidualnych uzgodnień.

Wszystkie postanowienie nie dotyczą również głównych świadczeń stron, gdyż należą do nich tylko takie elementy konstrukcyjne umowy, bez których uzgodnienia nie doszłoby do jej zawarcia (essentialia negotii). W niniejszym przypadku pierwszy regulamin dotyczy świadczenia usług bankowości internetowej, drugi usługi SMS polegającej na automatycznym przesyłaniu na numer telefonu komórkowego komunikatu SMS, informującego o saldzie na rachunku bankowym i/lub wolnych środkach na rachunku. Usługa ta jest powiązana z umową rachunku bankowego. Kwestionowane postanowienia nie dotyczą, zatem, essentialia negotii umowy, która miałyby być zawierana przez bank z konsumentem.

Do rozstrzygnięcia pozostała kwestia, czy przedmiotowe postanowienia, kształtują prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając interesy konsumenta.

„Dobre obyczaje” to reguły postępowania zgodne z etyką, moralnością i aprobowanymi społecznie obyczajami.

Jako sprzeczne z dobrymi obyczajami należy rozumieć działania, które zmierzają do dezinformacji lub wywołania błędnego mniemania konsumenta, wykorzystania jego niewiedzy lub naiwności, ukształtowania stosunku zobowiązaniowego, niezgodnie z zasadą równorzędności stron (tak W. Popiołek Komentarz KC t.I 2005).

Rażące naruszenie interesów konsumenta zachodzi wówczas, gdy w sposób znaczący zostaną naruszone jego interesy ekonomiczne, ale również zostanie spowodowany jego dyskomfort, wynikający z naruszenia jego prywatności, doznania zawodu, niedogodności organizacyjnych, straty czasu, wprowadzenie w błąd i.t.p., czyli dojdzie do istotnej i nieusprawiedliwionej dysproporcji praw i obowiązków na niekorzyść konsumenta.

Klauzula generalna zawarta w art. 385 (1) § 1 k.c. uzupełniona została listą przykładowych niedozwolonych postanowień umownych, zamieszczoną w art. 385 (3) k.c. Ciężar dowodu, że dane postanowienie umowne nie spełnia przesłanek klauzuli generalnej spoczywa, zgodnie z art. 385 (1) § 4 k.c., na przedsiębiorcy, odnośnie zaś postanowień wymienionych w art. 385 (3) k.c. istnieje domniemanie abuzywności.

Uwzględniając powyższe Sąd uznał, że kwestionowane przez powoda klauzule:

- a) „Jeśli wymagają tego względy bezpieczeństwa lub inne, niezależne od Banku względy, Bank może czasowo ograniczyć dostęp do rachunku za pośrednictwem kanałów, przez okres jakiego wymaga usunięcie przyczyn braku dostępu. W takim wypadku Bank nie ponosi odpowiedzialności za zaistniałe ograniczenia w dostępności rachunku”,
- b) „Bank nie odpowiada za opóźnienia wynikające z awarii systemów informatycznych, systemów zasilania, łączy telekomunikacyjnych, powstałe z przyczyn niezależnych od Banku”,
- c) „Bank nie odpowiada za opóźnienia wynikające z działania telekomunikacji oraz Poczty Polskiej”
- d) „Bank nie odpowiada za wady transmisji danych zaistniałe z przyczyn niezależnych od Banku”
- e) „Bank nie odpowiada za opóźnienia wynikające z awarii bankowych systemów komputerowych, systemów zasilania i łączy telekomunikacyjnych oraz opóźnienia wynikające z działania operatorów sieci telekomunikacyjnych”
- f) „Bank nie odpowiada za ewentualne skutki wadliwego działania lub niezgodnego z prawem wykorzystania łączy telekomunikacyjnych znajdujących się poza dyspozycją Banku i szkody przez nie wywołane”
- g) „Bank nie odpowiada za straty spowodowane okolicznościami niezależnymi od Banku”

stanowią niedozwolone postanowienie umowne w rozumieniu art.385 (1) § 1 k.c, ponieważ spełniają przesłanki określone w art.385 (3) pkt 2 i 21 k.c.

Zgodnie z art. 385 (3) pkt 2 k.c. w razie wątpliwości uważa się, że niedozwolonymi postanowieniami umownymi są te, które w szczególności wyłączają lub istotnie ograniczają odpowiedzialność względem konsumenta za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania, zaś zgodnie z art. 385 (3) pkt 21, te które uzależniają odpowiedzialność kontrahenta konsumenta od wykonania zobowiązań przez osoby, za pośrednictwem których kontrahent konsumenta zawiera umowę lub przy których pomocy wykonuje swoje zobowiązanie, albo uzależniają tę odpowiedzialność od spełnienia przez konsumenta nadmiernie uciążliwych formalności.

W niniejszym wypadku bank wyłącza swoją odpowiedzialność za szkody, które mogą zaistnieć z przyczyn od niego niezależnych lub związanych z działaniami jego kontrahentów.

Zdaniem Sądu postanowienia te są sprzeczne z przepisami prawa cywilnego regulującymi zasady odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania – art. 471 k.c. i następne. Powodują, bowiem, wyłączenie lub ograniczenie odpowiedzialności pozwanego wobec konsumentów a także prowadzą do wyłączenia możliwości dochodzenia przez nich roszczeń wynikających z zawartej umowy bez względu na okoliczności. Oprócz niezgodności z przepisami kodeksu cywilnego, jest to sprzeczne z zasadą równorzędności stron. Sprzeczne z dobrymi obyczajami jest również przerzucanie na konsumenta ryzyka gospodarczego wynikającego z prowadzonej przez bank działalności gospodarczej. To bank winien spełnić roszczenie konsumenta, a następnie ma prawo dochodzenia odszkodowania od osoby lub podmiotu odpowiedzialnego za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania.

Zauważyć należy, że kwestionowane postanowienia zostały sformułowane bardzo ogólnie, niejednoznacznie i w sposób niezrozumiały, co jest sprzeczne z art. 385 (1) § 2 k.c., gdyż tylko do pozwanego będzie należała ocena, czy zaistniałe okoliczności, powodujące stratę (szkodę) mieszczą się przedmiotowym zakresie.

Sąd nie podzielił stanowiska strony pozwanej, dotyczącego postanowienia o treści: „Bank nie odpowiada za straty spowodowane okolicznościami niezależnymi od Banku” zawartego w odpowiedzi na pozew, że kwestionowane postanowienie należy rozpatrywać w całości, wówczas zapis taki wyłącza odpowiedzialność banku jedynie za działanie osób trzecich, na które bank nie ma wpływu i jest zgodny z treścią art. 415 k.c. Analiza postanowienia w całości prowadzi do takich samych wniosków, co analiza zakwestionowanej przez powoda części. Siła wyższa, została, bowiem wymieniona jako przykład („a w szczególności siły wyższej”), co nie zmienia faktu, że Bank zastrzegł sobie brak odpowiedzialności za straty spowodowane okolicznościami od niego niezależnymi.

Ponadto pozwany dokonał interpretacji zapisu, zawężając swoją odpowiedzialność do odpowiedzialności deliktowej (art. 415 i następne k.c.), w sytuacji, gdy odpowiadać on może również w oparciu o reżim odpowiedzialności kontraktowej (art. 471 k.c. i następne), jak również gwarancyjnej (np. art.64 prawa bankowego). Świadczy to o podanej wyżej niejednoznaczności zapisu i zbyt dużej ogólności (co dotyczy również pozostałych, wyżej wymienionych postanowień), dającej tylko pozwanemu prawo do dokonywania oceny, za jakie okoliczności nie będzie ponosił odpowiedzialności.

Rażąco narusza równowagę stron, na niekorzyść konsumenta, wykluczenie przez Bank odpowiedzialności przez za straty (szkody) wynikłe z powodu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania przez podmioty, za pośrednictwem których bank prowadzi swoją działalność takie jak firmy telekomunikacyjne, informatyczne czy pocztę. Prowadzi do przenoszenia ryzyka własnej działalności gospodarczej na konsumenta.

Za niedozwolone postanowienie umowne uznać należy również następujący zapis: „W okresie wypowiedzenia Bank blokuje dostęp Klienta do rachunku”.

Sąd nie podziela w tym zakresie argumentów pozwanego, że powyższe postanowienie należy rozpatrywać w kontekście całego § 30 regulaminu. Sformułowanie jest kategoryczne, sprzeczne z przepisami prawa, w tym dotyczącymi umowy rachunku bankowego, zaś kontekst ogólny, dający możliwość różnej interpretacji, do której uprawniony jest tylko bank. Postanowienie rażąco narusza równowagę stron, na niekorzyść konsumenta, gdyż nie pozwala mu na swobodne dysponowanie środkami pieniężnymi w okresie wypowiedzenia, dając natomiast to prawo bankowi. Bank w okresie wypowiedzenia obraca bowiem środkami zgromadzonymi na rachunkach bankowych, zarabiając na tym. Postanowienie to nie znajduje żadnego uzasadnienia w przepisach prawa, jest krzywdzące dla konsumenta, narusza jego interesy ekonomiczne, powoduje dyskomfort, utrudnienie funkcjonowania w codziennym życiu.

Biorąc powyższe pod uwagę kwestionowane postanowienia, jako sprzeczne z dobrymi obyczajami i rażąco naruszające interesy konsumenta Sąd uznał za niedozwolone w myśl art. 385 (1) § 1 k.c. w zw. z art. 385 (3) pkt 2 i 21 k.c. i na mocy art.479 (42) k.p.c. zakazał jego stosowania.

Zgodnie z treścią przepisu art.26 ust 1 pkt 6 w zw. z art. 113 ust. 1 oraz 96 ust.1 pkt 3 i art. 96 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167 poz. 1398) rozstrzygnięto prawomocnego wysokości opłaty sądowej prawomocnego obciążeniu pozwanego obowiązkiem jej uiszczenia.

Rozstrzygnięcie dotyczące kosztów zastępstwa procesowego oparto na mocy art. 98 § 1 i 3 k.p.c w zw. z § 14 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163 poz.1349 ze zm.).

Publikację prawomocnego wyroku w Monitorze Sądowym i Gospodarczym zarządzono na podstawie art.479 (44) k.p.c.